

Cantatrix doet wat Hans Leenders wil

Het wiegenlied van de dood. Zo staat Faurés *Requiem* bekend. Voocaal Ensemble Cantatrix voert het uit onder dirigent Hans Leenders uit Maastricht. Eerst moeten de puntjes op de i worden gezet. En dat betekent reizen van vier uren naar een repetitie.

RUDOLF NAMMENSMA

‘Op die toon vooral niet duwen. Ja, zo.’ Hans Leenders had het er druk mee. Deze dirigent, afkomstig uit Maastricht, instrueerde de zangers van Cantatrix, ondertussen een vleugel bespelend. Als was in zijn handen waren ze. „Normaliter repeteer ik zonder iedere vorm van begeleiding. Dan blijven de zangers alert, anders worden ze lui.” In de aanloop van een volgende serie uitvoeringen was dit de eerste keer dat hij met hun het *Requiem* van Fauré doornam. Maar het was niet de allereerste keer dat hij dit *Requiem* met deze formatie uitvoerde. „Jaren geleden hebben we dat ook gedaan. Ik was toen gastdirigent. Het was ons eerste gezamenlijke project. En we hadden er een orkest bij. Dat was nog in mijn rol als gastdirigent. Straks voeren we het anders uit: met louter orgelbegeleiding.” En, niet onbelangrijk, Leenders heeft inmiddels een andere status verworven. „Twee, drie jaar alweer sta ik als vaste dirigent voor dit noordelijk ensemble. De tijd gaat snel.”

Leenders dirigeert Cantatrix,

Dirigent Hans Leenders met de zangers van Cantatrix aan het werk met het *Requiem* van Fauré. FOTO NIELS DE VRIES

maar dat is niet helemaal waar. „De enorme reistijd naar de repetitielocatie in Heerenveen bedraagt maar liefst vier uur heen en vier uur terug. Dat is veel.” De meest ideale formule heeft hij nog niet gevonden. Er wordt gewerkt met een repetitor. En hij repeteert pas met het koor als de voorbereidingen zich in de eindfase bevinden, vlak voor een uitvoering.

Op die manier houdt hij tijd voor zijn overige activiteiten. Zo is hij cantororganist in zijn woonplaats en leidt hij een professioneel kamerkoor. En Leenders componeert. „Alleen in opdracht, hoor. Maar toch altijd wel twee stukken per seizoen. Om mezelf uit te dagen.” Momenteel legt hij de laatste hand aan een werk voor het Rotterdams Kamerkoor. In een licht moderne tonentaal.

Zijn keuze voor Cantatrix heeft vooral te maken gehad met de professionele houding van dit ensemble. „Geen gedoe, geen oeverloze discussies over artistieke zaken. De zangers doen wat ik wil en er zijn verdraaid goede zangers in dit koor. Ze staan te springen om op te treden en geven mij veel positieve energie.”

Later tijdens een repetitie geeft Cantatrix een demonstratie in het zacht zingen, het afbouwen van de geluidsterkte, het laten wegsterven van het laatste woord: requiem. „Dat is lastig en ik heb me de opdracht gegeven Cantatrix daarin verder te scholen. Verder probeer ik alles te stroomlijnen en daarbij tot een maximaal resultaat te komen.”

Het *Requiem* van Fauré, vanwege zijn mildheid ook wel ‘wiegenlied

‘Geen gedoe, geen oeverloze discussies over artistieke zaken’

van de dood’ genoemd, is slechts een onderdeel van het volgende concert. „Eigenlijk waren we op zoek naar een werk dat in sfeer goed aansloot bij Engelse werken van die strekking, van Hubert Parry, Herbert Howells en Edward Elgar. En toen kwamen we hier op uit.”

„Het is net zo zachtmoedig als ik zelf ben”, liet de componist zich eens ontvallen. Aan het eind van de

negentiende eeuw stierven zijn vader en moeder, een periode die samenviel met de compositie van dit requiem. Maar daar had deze dodemis niets mee te maken, beweerde hij. Hij schreef dit vriendelijk klinkend en goed in het gehoor liggende werk gewoon voor zijn plezier.

„Daarop volgt een serie kerstconcerten en dan doen we Bachs *Matthäus Passion*. Daarna is het weer mooi geweest.” Dan wordt zijn plaats tijdelijk ingenomen door een gastdirigent. Maar zover is het nog niet.

www.cantatrix.nl

Za. 3 nov 20.15 u Jozefkathedraal Groningen

Za. 10 nov 20.15 u Koepeltheater Leeuwarden